

RDSG's AVELSREKOMMENDATIONER OCH KRAV FÖR VALPHÄNVISNING

Antagna vid årsmötet 2005

Inavel

Avelsdjur bör väljas så att inavelsgraden hos avkomman inte blir onödigt hög. Generellt bör nära inavel undvikas i största möjliga mån. Vid beräkning av inavelsgrad hos enskilda djur ska samtliga kända släktled beaktas.

Antal avkommor per avelsdjur

Äldre, friska handjur som ännu ej reproducerat sig bör prioriteras i avelsarbetet. Tikar som ännu ej reproducerat sig bör prioriteras. Är tiken äldre än 4 år innan första kullen bör ett veterinärmedicinskt utlåtande som stöder lämpligheten i valpning inhämtas.

Enskilt hanhund eller tik bör ej lämna mer än 20-25 valpar. Tikar får erhålla högst 5 kullar (i enlighet med SKKs bestämmelser). Parning mellan samma tik och hane bör ej lämna mer än 10 avkommor.

Endast friska djur används i aveln

Endast mentalt och fysiskt friska djur användas för avel. Djur med medfödda, allvarliga, defekter och sjukdomar bör generellt ej användas i aveln. Mindre exteriöra defekter kan i vissa fall tolereras. Vad som är allvarligt respektive tolererbart avgörs efter konsultation inom avelsrådet.

Vid defekter och sjukdomar som har förmodat ärftlig orsak iakttas även försiktighet när det gäller att använda nära släktingar till det drabbade djuret i avelsarbetet. Djur som innehar hög risk för att nedärva defekter och sjukdomar ska inte användas i aveln (i enlighet med SKKs bestämmelser). Vid sådana defekter där arvs gången bedöms vara autosomal recessiv gäller samma rekommendationer som för legg perthes (se nedan).

Höftledsdysplasi

Avelsdjur ska vara höftledsröntgade och bedömda A eller B (eller u.a. enligt gamla systemet) och utan annan anmärkning om defekt på höfterna.

Djur som är bedömda A eller B men där mer än 60% av föräldrar och kullsyskon är bedömda C-E bör inte användas i aveln.

Legg perthes

Hundar med legg perthes bör ej användas i aveln. Hundar med ett eller flera helsyskon som uppvisar legg perthes bör ej användas i aveln. Hundar som givit en eller flera avkommor med legg perthes bör ej användas i aveln.

Pathellaluxation

Djur med pathellaluxation bör ej användas i aveln.

Navelbräck

Djur med navelbräck bör ej användas i aveln.

Bett och tänder

Djur med bettfel (t.ex. underbett) bör ej användas i aveln.

Saknade tänder (medfött): Djur som saknar en eller flera molarer och/eller hörntänder bör ej användas i aveln. Djur som saknar mer än fyra premolarer bör ej användas i aveln. Djur som saknar mer än två framtänder bör ej användas i aveln. Vid användning av djur som saknar en eller flera tänder (undantag om endast enstaka P1 saknas) bör avelspartnern vara fulltandad.

Mentalitet

Endast mentalt friska hundar bör användas i aveln. Mentalbeskrivning (Svenska brukshundsklubbens MH-beskrivning) av hundar uppmuntras.

Undantag

Undantag från rekommendationerna ovan bör endast göras om den genetiska "vinsten" med att använda en viss hund bedöms överväga riskerna med spridning av anlag som ger defekter.

Exteriöra krav

Avelsdjur ska ha erhållit minst 2:a i kvalitetsbedömning på utställning. Tikar som är mycket små (under ca. 5 kg) bör inte användas i aveln då risken för kejsarsnitt bedöms vara stor.

Undantag

Avsteg från rekommendationerna ovan kan göras om den genetiska "vinsten" med att använda en viss hund bedöms mycket stor.